

David and Batsheva

MEFARSHIM PACKET

II Shmuel Unit 4

Unit 4.1 - "You Were Feeling Strong But You Needed Proof" (Perek 11)

Political Situation (11:1)

Why are we told this now?

1. Malbim 11:1

ויהי לתשובת השנה, ירמוז שעל ידי שישב המלך בביתו ולא הלך בעצמו ללחום מלחמת ה' בא מעשה זו לידו, ולבל תאמר שהיה יגע ורפה ידים ממלחמה הקודמת, אמר שהיה לתשובת השנה, ולבל תחשוב שלא היה עת ראוי לצאת מפני הקור והגשם אמר

David sees Batsheva (11:2-5)

Was her house the highest house that she bathed on the roof?

2. Abarbanel 1:2

[ב] ובעת הערב קם דוד ממשכבו ששכב בצהרים והיה הולך בגג, ומשם מהגג ראה "אשה רוחצת" שהיתה "טובת מראה מאד", והיא אם כן לא היתה רוחצת בגג כי אם בביתה⁴², אבל דוד מעל הגג ראה אותה כן, כי היה לביתה חלון בנכחיות⁴³ הגג, עד שמשם ראה אותה,

Who is Eli'am?

3. II Shmuel 23:34

ב כג, לד אליפלט בן-אחסבי, בן-המעכתי; אליעם בן-אחיתפל, הגלני.

Who is Uriah?

4. II Shmuel 23:39

ב כג, לט אורייה, החתי--כל, שלשים ושבעה.

5. Zohar, Mishpatim 243

ואם תאמר שאוריה לא היה צדיק, כיון שכתוב עליו אוריה החתי, אינו כן, היה צדיק אלא שם מקומו היה חתי, כמו שאמר יפתח הגלעדי, שעל שם מקומו נקרא כך. ועל כן כתוב בדבר אוריה החתי, (ולא באוריה עצמו, כי כבר היה חייב מיתה מטעם מורד במלכות כנ"ל). כי גרם ששקוץ בני עמון נתגבר על מחנה אלקים של מחנה דוד...

6. Radak 11:3

אוריה החתי - גר היה, או שגר עם בני חת.

7. Radak 12:3

ועם בניו - אמרו שהיו לאוריה בניו מאשה אחרת שמתה.

8. Alshich, ad loc.

...דיש מדרש כי כשהרג את גלית רצה להפשיטו את שריונו כדי להסיר את ראשו, ולא ידע מאין נפתח, ואמר לו אוריה אגיד לך אם תתן לי אשה מישראל, ונשבע לו, והראהו החוט המתחיל בכף רגליו והפשיטו, וה' הקפיד על כך, וגזר שיתן את בת זוגו של דוד לאוריה.

David calls for Uria (11:6-13)

Why is David trying to send him home?

9. Abarbanel 11:8

ביתו, וזה כדי לכבדו. והנה עשה דוד כל זה כדי לעשות העניין באופן שייעלם חטאו מהאנשים, בחשבו שיבוא אוריה אל ביתו וישכב עם אשתו ויחשוב אחרי כן שממנו היא הרה, והנה אוריה היה אדם נכבד וירא את ה' ואיש מלחמה ולא רצה לרדת אל ביתו פן יחשבו שהתעדן מה והתעלם עם אשתו, [ט] ולכן שכב פתח בית המלך עם עבדי המלך שהיו שוכבים שם לשמור את מיטתו כמנהג המלכים⁵⁰.

The Battlefront (11:14-16)

Why did Yoav change the command?

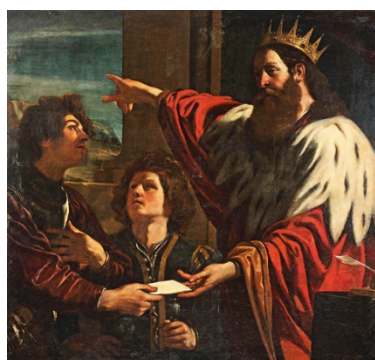
10. Chomas Anach 11:16

ויתן את אוריה וכו'. חשב יואב דמאחר שאוריה בעצמו הביא הכתב הענין היה שאוריה מרד במלכות ונתחייב מיתה ונתחנן אוריה שלא יהרגו בפרסום רק שימות במלחמה ונתרצה לו המלך ועל כן היה אוריה השליח מעצמו וקיים דברי המלך. מפרשים. אבל בש"ס אמרו בסנהדרין דף מ"ט שלא היה לו לקיים דברי המלך נגד התורה דכתיב רק חזק ואמץ וכל שכן שהיה באגרת ע"ש. דאפילו תימא שחשב כמ"ש המפרשים איך על פי אמדנא קלה פגע בנפשות. ומ"ש בקדושין דף מ"ג דדוד הע"ה אינו נענש על אוריה דמורד במלכות הוה. זה הטעם מועיל לפטור דוד הע"ה דהוא ידע ודאי דמורד במלכות. אבל יואב לא הי"ל לעשות על פי אמדנא:

Did it go as planned?

11. Malbim 11:16

ויהי בשמור יואב אל העיר אולם נסתבב הדבר שאוריה נהרג מעצמו בדרך מלחמה, כי בשמור יואב על העיר כדרך המצור ששומרים על העיר סביב, ודרך הוא שאנשי העיר יוצאים כפעם בפעם והורגים בחיל הצרים, ובמקום שיש גבורים מבפנים מעמידים שם גבורים מבחוץ **ושם את אוריה במקום שידע שאנשי חיל שם** בפנים, וגם זה היה בדרך מלחמה כי אוריה היה בין השלשים ושבעה גבורים אשר לדוד:

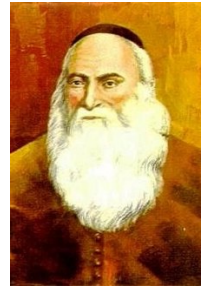
The Aftermath (11:18-27)

Bigger Questions

Was David Guilty?

12. Abarbanel 11:12-13

ואמנם הפועל הזה⁵⁵ פשוטו⁵⁶ יורה עליו שהיה מגונה מאד מחמשה צדדים. האחד מאשר חטא

דוד באשת איש וישכב את אשת רעהו, וזה בלי ספק יותר מגונה במלך שישכב את אשת עבדו ויגדפוהו וישחיתוהו בזה, וכל שכן בהיותו⁵⁷ טרוד בעבודתו ונלחם את מלחמותיו. הלא ראית מה שנמשך בספרד בימי המלך דון רודריגו, שבעבור אשר שכב את בת האלוף גוליאנו אשר היה יושב בסיבט"א, הביא את כל הישמעאלים אשר מעבר לים ויקחו וילכדו את כל ספרד לנקום נקמתו מהמלך שהוא אשר שכב את בתו. והצד השני הוא כמה שהשתדל דוד שאוריה ישכב את אשתו ויחשב לו הבן הילוד, וזה באמת פחיתות גדול למלך רם ונעלה כדוד, שיהיה בנו בחזקת בן אוריה ויוחס אליו וייכרת שמו מבית המלך אביו, וזה באמת לא יעשה קל שבקלים⁵⁸, אף כי ראש המלכים וגבירים - דוד עליו השלום. הצד השלישי כמה שציווה לשום את אוריה אל מול המלחמה החזקה להמיתו, וזה באמת עוון פלילי להמית את האיש הזה על לא חמס בכפיו ואין מרמה בפיו⁵⁹, וישלמהו המלך רעה תחת טובה חלף כל עבודתו אשר עבד אתו בשלום ובמישור⁶⁰, הלא טוב היה שיעכבוהו ויטרידוהו שם⁶¹ ולא ישוב לביתו עד אשר תלד אשתו ואיש לא ידע בשכבה ובקומה⁶² ותהיה לידתה בסתר, ויינתן הילד לאשה מינקת מן העבריות⁶³, ולא יוסיף על חטאתו פשע, כי אל גילוי עריות הוסיף שפיכות דמים. הצד הרביעי באופן המיתה וההריגה שהרגו בחרב בני עמון וע"י אויבי ה', המבלי אין קברים⁶⁴ בישראל ואדם אין⁶⁵ שימיתוהו בקשת ובחנית? אם לריב ומצה⁶⁶ ואם בפתע ולא נודע מי הכהו⁶⁷, ולמה ציווה להרגו בחרב האויבים? ואתה רואה שהיה בלתי אפשרי שימות אוריה בזה⁶⁸, כי אם במות עמו רבים מישראל, כי לא ישימו איש אחד אל מול המלחמה החזקה לבדו, וכן אמר הכתוב "ויפול מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי", ואם כן לא המית דוד את אוריה לבדו, כי אם גם עמו אנשים רבים מבני ישראל, וכבר העירו על זה חכמינו ז"ל במדרש שמואל (פרשה כה) אמרו: "ואותו הרגת בחרב בני עמון - רבנין אמרין ואותו מגיד שהרבה צדיקים כיוצא בו הרגת עמו". הצד החמישי מהגנות שמיד כשעבר האבל שבעת ימים על אשת אוריה מיד ציווה המלך ללקחה אל ביתו ותהי לו לאשה, ולמה לא נתאחר על זה ימים או עשור⁶⁹? האם היה עדיין נרדף התאוה ולא נתפייס עם הביאה הראשונה, ואם כפי הדין אין ראוי שתינשא האלמנה בעוד תשעים יום מיום שמת בעלה⁷⁰, איך נשאת בת שבע לדוד מיד אחר האבל? כל הפשע והגנות הזה יכלול עוון דוד וחטאתו.

13. Malbim 11:3

אמנם עם ההשקפה הנכונה דעת חכמינו ז"ל מוכרחת, שאם היתה א"א איך לקחה אחר כך לאשה והלא היא אסורה לכוועל, ואיך צם והתפלל שיחיה הבן הנולד שהוא ממזר, ואיך נתקבלה תשובתו והאשה האסורה לו מדין תורה עומדת בביתו והרי זה כטובל ושרץ בידו, ואיך בחר ה' מזרע הנולד מהאשה הזאת שבט מושלים ויקרא שמו ידידיה וה' אהבו, מכל זה מבואר נגלה שבת שבע לא נאסרה על דוד, כי היוצא למלחמה בעת ההיא היה כותב גט כריתות לאשתו, כי הרוגי חרב מלחמה קרוב הדבר שישארו נשותיהם עגונות וכבולות, כי לרוב יקברו החללים בחפזה מאין איש יכיר בפרצוף פנים מי הנהרג להעיד להשיא את אשתו בפרט בעת שיגבר אויב ויקבור את החללים, ולכן תקנו בית דין של דוד שיכתבו גט לנשותיהן, או גט גמור או על תנאי, כי בשני הפנים האלה יצא דוד נקי מתלונת מהרי"א עליו, וכמו שנבאר הדבר בפ"י הכתובים כל פרט ופרט. כי אם העון הראשון שחטא בא"א, ספר הכתוב **כי שלח דוד ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתימוזה ידע שהיא פנויה, אם מצד, ויירוש לאשה לדעת אם היא פנויה או א"א** שהיא אשת אוריה שהלך למלחמה וידע שהניח לה גט כדרכם בעת ההיא, ואם מצד שהיא בת אליעם שהיה בן אחיתופל הגילוני יועץ דוד, ובודאי הוא היה היועץ לתקן תקנה זאת, שכל היוצא למלחמה יניח גט כריתות לאשתו, ואם כן אין ספק שהקפיד על זה בנכדו כל תשאר עגונה, ואם כן אם היה גט גמור היתה פנויה גמורה, וגם למפרשים שהיה גט על תנאי, בהכרח היה התנאי שאם לא ישוב בסוף ימי המלחמה לביתו תהיה מגורשת למפרע (שבאופן אחר לא היה אפשר להצילה מחשש עגונה) ואם כן בטח דוד שיטריד את אוריה בסוף ימי המלחמה באיזה שליחות באופן שלא ישוב לביתו כפי התנאי ותהיה פנויה למפרע

Unit 4.2 – Aftermath (Perek 12)

Nasan's Parable to David (12:1-6)

14. Kol Dodi Dofek, Using the Hour

We too are living in troubled times, in days of anger and distress. We have been afflicted with violent pogroms and have become accustomed to suffering. In the past fifteen years [1941–56] we have undergone tortuous ordeals that are unparalleled in thousands of years of diaspora, degradation, and destruction. This chapter of suffering did not end with the establishment of the State of Israel. To this day the State is still in a condition of crisis and danger, and we all fear for its future. We are all eye - witnesses to the rising star of the iniquitous and to the corruption of international law by the Western nations out of indifference to the principles of justice and fairness. All try to curry favor with our enemies and bow and scrape before them with false humility and shameful hypocrisy. All are concerned with the welfare of our enemies, and remain indifferent to the suffering Jewish State (much like the rich man who stole the lamb of his poor, powerless, and uninfluential neighbor [II Samuel 12:1-6]).

Besides setting David up, what is this story adding to the story that we don't know already?

15. Metzudos 12:1

שני אנשים. על כי רצה שדוד בעצמו יפסוק הדין על עצמו, לזה אמר לו כאלו קובל לפניו על העול הנעשה בעיר, ושהוא יעשה משפט, וכשיפסוק הדין, אז יאמר לו אתה האיש ואף כי הרבה בדברים שאין ענין להם עם דבר דוד, אולם כוונתו היתה להעלים ביותר, לבל ירגיש דוד וישמור פיו מלפסוק הדין:

16. Talmud Bavli, Sukkah 52b

אמר רבא בתחלה קראו הלך ולבסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש שנאמר (שמואל ב יב, ד) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקרנו לעשות לאורח וכתוב ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו

Rava said: Initially, the verse called the evil inclination a traveler coming from afar. Subsequently, the verse calls it a guest, as one welcomes it. Ultimately, the verse calls it man, indicating significance, as it became the homeowner. As it is stated in the parable of the poor man's lamb that Nathan the prophet said to David: "And there came a traveler to the rich man, and he was reluctant to take of his own flock and of his own herd, to prepare for the guest" (II Samuel 12:4). And it is written in the same verse: "And he took the poor man's lamb, and prepared it for the man that was come to him." In other words, the evil inclination that began as a traveler gradually rose in prominence.

17. Abarbanel, ad loc.

והנה לא זכר נתן בזה המשל דבר על הריגת אוריה לשתי סיבות. האחת כדי שלא ירגיש דוד דבר בעניין ואז ישמור לפיו מחסום⁹⁹ ולא ידבר, והנביא היה רוצה שדוד יחרוץ משפטו, כמו שאמר "חי ה' כי בן מות האיש", ולכן העלים קצת העניין. השנית לפי שבעניין ההריגה היה המשפט מבואר (שמות כא, כד) שנפש תחת נפש¹, ולכן לא חשש הנביא לדבר מהריגת האיש הרש כי אם מלקיחת הכבשה, באופן ששייב דוד שעל הכבשה לבד יהיה האיש העשיר בן מוות, ויעשה הנביא אז קל וחומר: אם על הכבשה לבד הוא בן מוות, כל שכן על הריגת האיש הרש אשר הרג גם כן, עליה ראוי יותר שיענש עליו.

Why should he pay 4 times for the lamb?

18. Malbim 12:6

ואת וחוש מזה חייב בתשלומי ארבעה כפי משפט התורה הקבוע על הגניבה והטביחה, ופי' דבריו שישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה בעד המעשה, והוא בן מות על אשר לא חמל:

19. Shmos 21:37

כִּי יִגְנֹב־אִישׁ שׂוֹר אוֹ-יִשָּׂה וַיִּטְבְּחֶהּ אוֹ מִכְרָהּ חֲמִשָּׁה בָקָר יִשְׁלַם תַּחַת הַשּׂוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַיִּשָּׂה:

When a man steals an ox or a sheep, and slaughters it or sells it, he shall pay five oxen for the ox, and four sheep for the sheep.

20. Rashi 12:6

ישלם ארבעתים - כך אירע לו שלקה בארבעה בנים הילד ואמנון תמר ואבשלום:

What does the word 'Chamal' mean in this context?

21. I Shmuel 15:3

עֲמֵהָ לָךְ וְהִכִּיתָהּ אֶת-עַמְלֵק וְהִסַּרְתָּמֶם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא תַחְמַל עָלָיו וְהַמַּתָּה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה מֵעַלְלֵי וְעַד-יֹנֵק מִשׂוֹר וְעַד-יִשָּׁה מִצֹּמֶל וְעַד-חֲמֹר: (ס)

Now go, attack Amalek, and proscribe all that belongs to him. Spare no one, but kill alike men and women, infants and sucklings, oxen and sheep, camels and asses!"

22. I Shmuel 15:9

וַיִּחַמְלֵם שְׂאוּל וְהָעָם עַל-אַגָּג וְעַל-מֵיטֵב הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר וְהַמְּשֻׁנִּים וְעַל-הַכָּרִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַתְּרִימָם וְכָל-הַמְּלֶאכָה נִמְכְּרָה וְנָמַס אֶתֶּה הַתְּרִימוֹ: (פ)

but Saul and the troops spared Agag and the best of the sheep, the oxen, the second-born, the lambs, and all else that was of value. They would not proscribe them; they proscribed only what was cheap and worthless.

23. I Shmuel 15:15

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מִעֲמַלְקֵי הַבִּיאָוִם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-מֵיטֵב הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר לְמַעַן זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ וְאֶת-הַיֹּתֵר הַתְּרַמְנוּ: (ס)

Saul answered, "They were brought from the Amalekites, for the troops spared the choicest of the sheep and oxen for sacrificing to the LORD your God. And we proscribed the rest."

16

The Application of the Story (12:7-9)

What does it mean to create bizayon for H'?

24. Metzudos 12:12

בזתני. להתחלל שם שמים על ידך:

25. Chida 12:9

פירש הרב זרע בירך ח"ג על ברכות דף כ"ד ע"ג וז"ל ובאמת בגוף הענין לא חטא דוד הע"ה וכו' אך חטא שלו היה שהפך משכבו של לילה ביום וכו' אשר על חטא זה כתיב בזזה דרכיו וכו' ועל זה אמר הנביא מדוע בזית דבר ה' בזית דייקא שעברת על בוזזה דרכיו וז"ש מתחילה רק בזית דבר ה' מדייק ג"כ רק כי דהע"ה חטא באוריה דלא דריש אכין ורקין כעמשא כי דוד הע"ה ציוה לאוריה לילך ולשכב עם אשתו ולא רצה מחמת שארון שלא במקומו ודוד סבר שהוא מורד במלכות ובאמת כתיב רק חוץ לדבר עבירה א"צ לשמוע למלך וז"ש רק בזית פירש שלא דרש מילת רק שאין צריך אוריה בדבר עבירה לשמוע אל המלך עכ"ל

The Punishment (12:10-12)

What does it mean that the sword won't leave his home forever?

26. Metzudos 12:11

לא תסור חרב וגו'. ורבים מזרעך ימותו בחרב:

What will be this evil from his house?

27. Talmud Bavli, Brachos 7b

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו מזמור לדוד קינה לדוד מיבעי ליה

Regarding the opening phrase of the psalm, which serves as its title, the Gemara wonders: It is said: "A Psalm of David, when fleeing his son, Absalom." A Psalm of David? It should have said: A lament of David.

אמר רבי שמעון בן אבישלום משל למה הדבר דומה לאדם שיצא עליו שטר חוב קודם שפרעו היה עצב לאחר שפרעו שמח

Rabbi Shimon ben Avshalom said a parable: To what is this similar? It is similar to a person about whom a promissory note was issued stating that he must repay a debt to

the lender. Before he repaid it, he was despondent, worried how he will manage to repay the debt. After he repaid it, he was glad.

אף כן דוד כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא הנני מקים עליך רעה מביתך היה עצב אמר שמא עבד או ממזר הוא דלא חייס עלי כיון דחזא דאבשלום הוא שמח משום הכי אמר מזמור:

So too was the case with David. When the Holy One, Blessed be He, told him, through Natan the prophet, after the incident with Bathsheba, "Behold, I will raise up evil against you from your house" (II Samuel 12:11), David was despondent. He said: Perhaps it will be a slave or a *mamzer* who will rise up in my house, a person of such lowly status, who will have no pity on me. But once David saw that Absalom was the one through whom the prophecy was to be fulfilled, he rejoiced, as he was certain that Absalom would show him mercy. That is why David said a psalm, not a lament, thanking God for punishing him in the least severe manner possible.

What about H's plan and Avshalom's decisions?

28. Radak 12:11

ואם לא חטא דוד היה האל מונע נשי דוד מהמכשול על ידי עבירה אף על פי שאבשלום סופו לחטוא מפני תאות יצרו לא היה חוטא עם נשי אביו ועוד כי לא היה חטא גדול בזה כי פלגשי אביו היו ומפותת האב מותרת לבן אלא לפי שהיו פלגשי מלך אסורות לכל אדם וכ"ש כי לבנו מכוער הדבר ורבי' סעדיה ז"ל כתב כן כי אלה הדברים אשר ספר נתן לדוד על שני חלקים אחד מהם מעשה הבורא והוא הגברת אבשלום והשליטו על כל אשר לדוד ועל זה אמר הנני מקים עליך רעה והשני מעשה אבשלום בבחירתו והוא מה שכתב ושכב את נשיך ורצה בהקדמתו להודיע לדוד בחירת אבשלום להראות את לבו בזה:

Begging Forgiveness (12:13-14)

What does it mean he is forgiven when this happens to him?

29. Ralbag 12

הנראה בעיני כי על מה שאמר ישלם ארבעתים הוא שפטו הש"י שישכב איש עם הרבה מנשוי לעיני השמש והוא היה אבשלום שבא אל עשר פילגשי אביו אלא כי במה שאמר חי' כי בן מות האיש העושה זאת לא שפטו הש"י כפיו ולזה אמר לו נתן גם ה' העביר חטאתך לא תמות ובעבור שנעזר בחרב שונאיו להרוג אוריה היה דינו שתמשול חרב שונאיו על ביתו ימים רבים מצורף אל זה מה שעשה כנגד השם י"ת להשתדל בהריגתו כדי שיקח את אשתו לו לאשה ולפי שמאתו היתה ההתחלה בזאת העבירה גם הש"י רצה שתצמח רעה מביתו לשלם לו גמול עליה וכן היה כי מביתו צמחה רעת אמנון ואבשלום ושכב אבשלום את נשיו לעיני השמש:

When it came to Shaul, he lost his kingship. Why is David spared?

30. Malbim 12:13

ויאמר נתן אל דוד, זה היה ההבדל בין דוד ובין שאול, ששאול נתן אמתלאות על חטאו ולכן נגזר עליו עונש כמ"ש ואון ותרפים הפצר, ודוד הודה תיכף, ולא השיב שעשה הכל בהיתר, והודיעו הנביא שהשם קבל תשובתו:

The Sick Child (12:15-23)

What was the argument? Why did he not allow himself to be raised. Why did they want to raise him?

31. Radak 12:16

ויבקש דוד את האלהים. שהתפלל בעד הנער אעפ"י שהנביא אמר לו מות ימות התפלל בעדו כמו שא' הוא מי יודע וחנני ה' וחי הילד אע"פ שהיה עונש עונו הרי עונשו עונש גדול באמרו לו ושכב עם נשיך ולא תסור חרב מביתך והתפלל לאל שיעביר ממנו עונש הילד:

32. Malbim 12:21

בעבור הילד חי צמת ותבך כי חשבו שהיה הצום מחמת צער על חולי הילד, לא דרך תפלה שהיה די בתפלה לבד לא לענות נפשו, ואם כן שאלו מדוע פסק מלהצטער במותו, ובע"י (ובע"כ) פירושו הלא נראה שלא צמת בעבור שהילד חולה רק בעבור שהילד חי כי חפצת במותו כי כאשר מת קמת וכו':

Birth of Shlomo (12:24-25)

33. Radak 12:24

ובדרש ויבא אליה בא אליה בטענה כי היתה נמנע' מלהזקק לו אמרה לו הילד מת מפני העון אפי' יהיה לי בן של קיימא ממך יבזו אחיו אותו מפני שבאתי אליך בעון מתחילה אמר לה דוד האל מחל לי העון והבן הראשון שיהיה לי ממך ימלוך אחרי כי כן שלח לי האל על יד הנביא ונשבע לה וזהו שאמרה לו בת שבע הלא אתה אדוני המלך נשבעת לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי:

Who called him what?

34. Radak 12:24

ויקרא את שמו שלמה - כן כתיב וקרי ותקרא הכתוב אומר כי הקדוש ברוך הוא קרא אותו שלמה כמו שאמר בדברי הימים שאמר עליו דוד ויהי עלי דבר ה' וגו' כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימיו לפיכך אמר וה' אהבו כמו שאמר הוא יהיה לי לבן ואני אהיה לו לאב וקרי ותקרא בת שבע קראה שמו שלמה כמו שאמר לה דוד בשם הנביא וטעם וישלח ביד נתן הנביא למעלה ממנו למה קראה שמו שלמה כי כן שלח האל ביד הנביא וכמו וי"ו וישלח זו הן אתה קצפת ונחטא למה קצפת בעבור כי חטאנו ומה שאמר ויקרא את שמו ידידיה דוד קרא שמו ידידיה מעצמו לפי שאמר לו הנביא כי ה' אהבו:

Conquest of Amon (12:26-31)

Why the torture?

Ralbag 12:31

וישם במגרה ובחריצי הברזל וגו' - ר"ל ששם העם אשר בה בזה המשפט שיש בו אכזריות מה שלא יעלם והנה היה רצונו בזה שייראו שאר האומות מלהלחם בישראל